

МИКОЛА ВІНГРАНОВСЬКИЙ

ЛІТНІЙ РАНOK

МИКОЛА ВІНГРАНОВСЬКИЙ

ВІРШІ

Для дошкільного
та молодшого шкільного віку

Художник
АРКАДІЙ МІЛЬКОВИЦЬКИЙ

ВИДАВНИЦТВО ДІТЯЧОЇ ЛІТЕРАТУРИ «ВЕСЕЛКА» КІЇВ 1976

Літній ранок

Джмелі спросоння — буц! — лобами!
Попадали, ревуть в траві.
І задзвонили над джмелями
Дзвінки-дзвіночки лісові.

Повільне сонце на тумані
До проса випливло з води,
Де на пташинім щебетанні
Тинявся малиновий дим.

Лиш сонях спав, хоча й не мусив,
І ось за те, аби він зінав,
Важкий ячмінь медовим вусом
Бджолу за лапку лоскотав.

У картузах із парусини
Комбайн комбайнові гукав:
— То що ж косить? Воно — все синє!
Де льон? Де небо? Де ріка?

Молоденька хмаринка

Молоденька хмаринка
Шука в небі хатинку,
Та у небі її не знайдеш.
Молоденька хмаринко,
Нема в небі хатинки,
Тож куди ти, хмаринко, підеш?

Зиму де зимувати,
Літо де літувати,
Та і як тоді жити, як на те?
Молоденька хмаринко,
Йди до нас у хатинку,
Під вікном у нас вишня цвіте.

Цвіте зранку кульбаба,
Цвіте жовта троянда,
І жовтеньким курчатка цвітуть.
Будеш їх поливати,
Будеш їх напувати,
А вони тобі спочин дадуть.

Наша річка

Сама собою річка ця тече,
Маленька річечка, вузенька, як долоня.
Ця річечка — Дніпра тихенька синя доня,
Маленька донечка, без імені іще.

Вона тече в городі в нас під кленом,
І наша хата пахне їй борщем.
Цвіте над нею небо здоровенно
Солодкими хмаринами з дощем.

Ця річечка тече для клена і для мене,
Її я тоді я бачу, коли сплю.
Я річечку оцю в городі в нас під кленом,
Як тата я маму і як мед люблю.

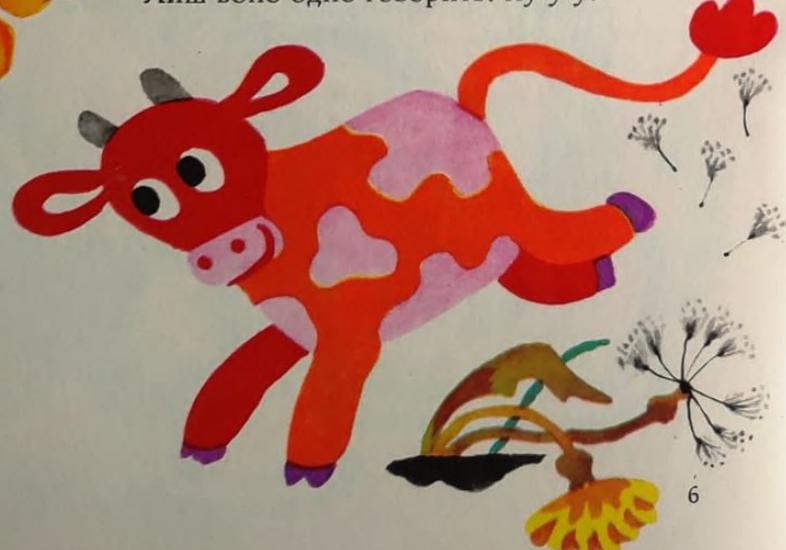
X то воно?

Озирнулись маки: що таке?
Вітер крикнув макам: — Утікайте!
Голови червоні пригинайте
І тікайте, бо воно таке!

Потолоче, витолоче, вимне!
Гляньте: від кульбаби тільки — пух!..
Воно ж плигне, чорним оком блимне,
Розженеться та об грушу — бух!

Шпаченя злетіло на гілляку,
Кличе тата, та немає слів!
По стіні на хаті з переляку
Чорний кіт по вуса побілів!

А воно сміється й позирає,—
Мало, бачте, битися йому!
Хто воно — ніхто в дворі не знає,
Лиш воно одно говорить: му-у-у!

Мак

То ще змалечку-змалку,
З-за маленьких часів
Біля білого ранку
Мак червоний розцвів.

Чорні вуса котячі
У старого кота.
Чорні вуса ледачі
Кіт наставив і став.

Він дивився і кліпав.
Чорний вус вів отак.
— Як це так — серед літа
Червоні тут мак?

Та ще змалечку-змалку,
З-за маленьких часів
Біля білого ранку
Мак червоний розцвів.

Наш заєць знову задрімав

Вві сні наш заєць знову задрімав.
Якби не в сні, то де б йому дрімати?
На теплу землю вухонько поклав
І лапу на цю землю — не тікати.

Додому ніч собі на небо йшла,
І на зорю дивилася мурашка...
Дрімайлику ж тим часом зацвіла
Під вусом під самесеньким —

ромашка!

Вже неминуче буде сніг

Вже неминуче буде сніг
З хвилини на хвилину...
Завіє сніг і наш поріг,
І в полі бадилюн.

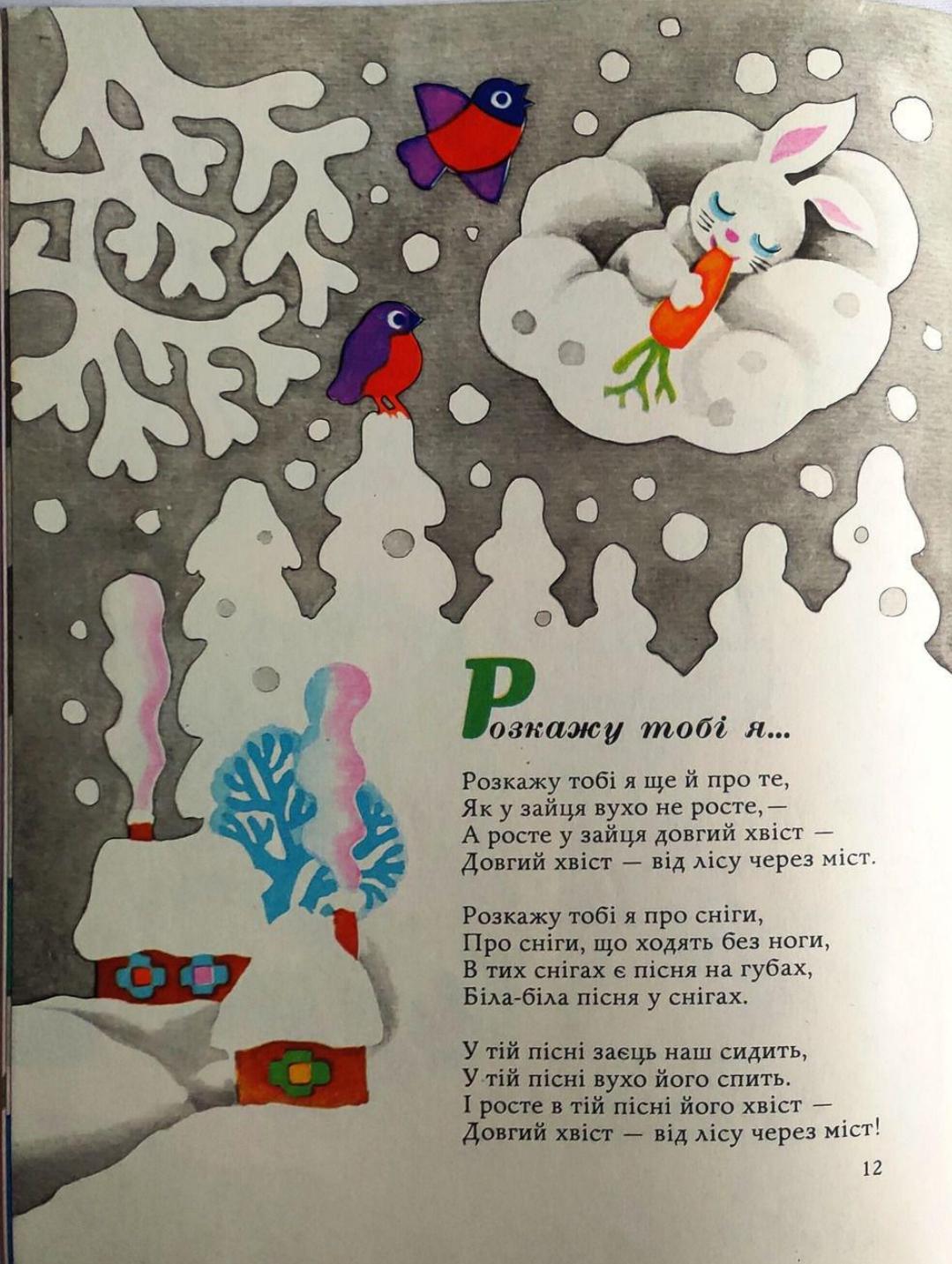
За ногу схопить вітер дим,
А сніг і дим завіє...
Ще й білим язиком твердим
Прилиже дим, як вміє.

Хвоста розпушить курці сніг
І пожене за вітром,
Останні яблучка із ніг
Зіб'є із віт над світом.

До айстр останніх припаде
Губами сніговими
І тихо їм щось доведе,
І забіліє з ними.

Під самим садом обрій ліг
На сіру павутину...
Вже неминуче буде сніг
З хвилини на хвилину...

Розкажу тобі я...

Розкажу тобі я ще й про те,
Як у зайця вухо не росте,—
А росте у зайця довгий хвіст —
Довгий хвіст — від лісу через міст.

Розкажу тобі я про сніги,
Про сніги, що ходять без ноги,
В тих снігах є пісня на губах,
Біла-біла пісня у снігах.

У тій пісні заєць наш сидить,
У тій пісні вухо його спить.
І росте в тій пісні його хвіст —
Довгий хвіст — від лісу через міст!

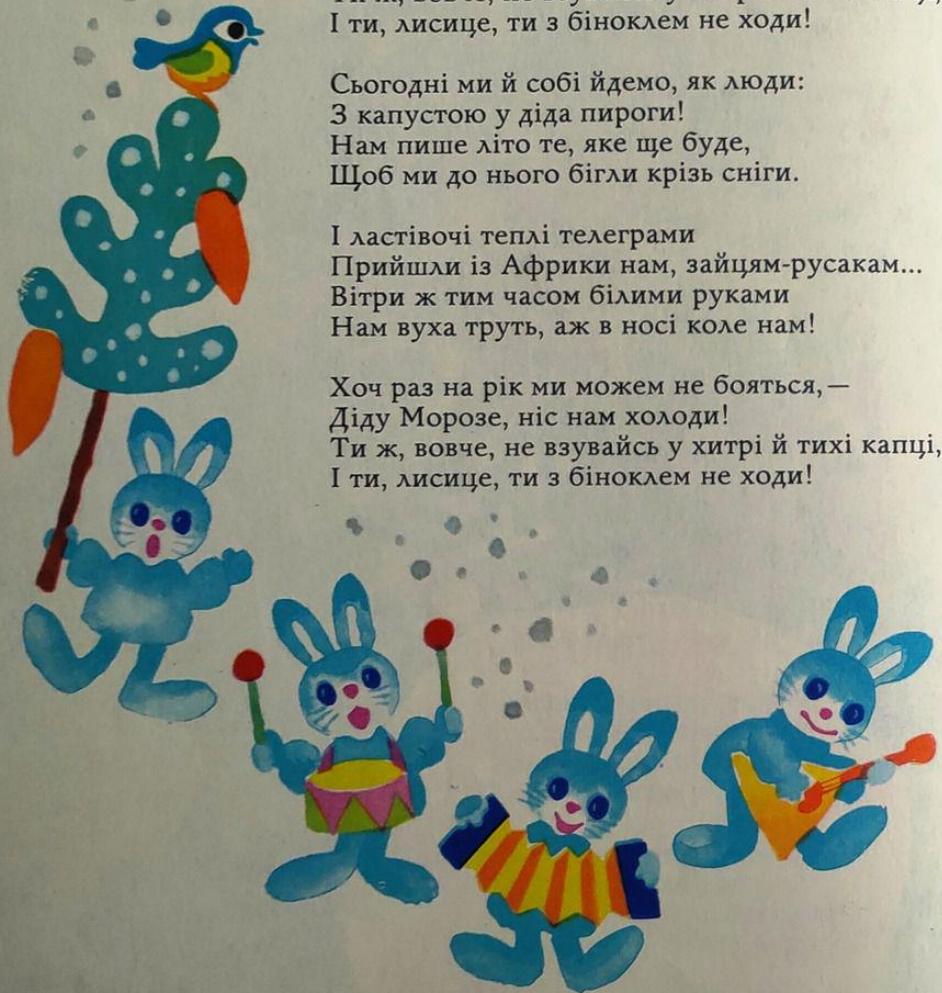
Новорічна заяча пісня

Хоч раз на рік ми можем не бояться,—
Діду Морозе, ніс нам холоди!
Ти ж, вовче, не взувайсь у хитрі й тихі капці,
І ти, лисице, ти з біноклем не ходи!

Сьогодні ми й собі йдемо, як люди:
З капустою у діда пироги!
Нам пише літо те, яке ще буде,
Щоб ми до нього бігли крізь сніги.

І ластівочі теплі телеграми
Прийшли із Африки нам, зайцям-русакам...
Вітри ж тим часом білим руками
Нам вуха трутъ, аж в носі коле нам!

Хоч раз на рік ми можем не бояться,—
Діду Морозе, ніс нам холоди!
Ти ж, вовче, не взувайсь у хитрі й тихі капці,
І ти, лисице, ти з біноклем не ходи!

ЗМІСТ

Літній ранок	3
Молоденька хмаринка	4
Наша річка	5
Хто воно?	6
Мак	8
Наш заєць знову задрімав	9
Вже неминуче буде сніг	11
Розкажу тобі я	12
Що робить сонце уночі?	13
Новорічна заяча пісня	14

065

18 коп.

Николай Степанович Винограновский

ЛЕТНЕЕ УТРО. СТИХИ

(На украинском языке)

Для дошкольного и младшего школьного возраста

Художник Аркадий Семенович Мильковицкий.

Издательство «Веселка», Киев, Бассейная, 1/2

Редактор С. А. Горева. Художний редактор В. А. Кавун. Технические редакторы В. І. Дмухар, Ф. Н. Резник. Коректор Н. І. Поклад. Здано на виробництво 29. III. 1976 р. Підписано до друку 10. VII. 1976 р. Формат 84×108^{1/16}. Папір офс. 1. Фіз. друк. арк. 1. Обл.-вид. арк. 2,18. Умовн. друк. арк. 1,68. Тираж 58 000. Зам. 731. Ціна 18 коп. Видавництво «Веселка», Київ, Басейна, 1/2. Книжкова фабрика «Атлас» республіканського виробничого об'єднання «Поліграфкінга». Держкомвидаву УРСР, Львів, Зелена, 20.